

Skole.	Trinn.	Elevnummer.	Kjønn.	Det første språket du lærte.
	7	a662	Jente Gutt	Norsk Annet

Punktum

Jeg har ingenting å leve for. Det som en gang var lyst, er nå mørkt og trist. Følelsene mine er så mye forskjellig. Jeg bærer på sinne, depresjon og kjærlighet, men det er ingen glade tanker lenger. De ble sikkert skremt vekk av mitt utrolig sterke sinne, eller spylt ned i dass av en trucksjåfør. Hva skal jeg liksom gjøre? Spyle meg ned i dass og hente alt det positive? Tror ikke det.

Jeg skjønner ikke at voksne kan være så dumme. Dette er ren tortur. Forventer de liksom at jeg aldri skal få oppleve kjærlighet? Det jeg hadde var perfekt. Livet mitt var bedre enn det noen gang har vært, helt til alle andre måtte blande seg inn.

Det føles som om verden går under. Den bare forsvinner foran meg. Jeg ser for meg en ensom død. Ingen som kan sitte ved siden av meg på sykesengen og holde meg i hånden. Ingen som kan kysse meg farvel. Jeg som trodde jeg skulle være med han for alltid.

Jeg har lyst til å bryte ut i gråt, eller rive et hus. Men jeg klarer ikke, jeg klarer ikke gråte. Jeg er en ufølsom prikk. Jeg er blitt punktumet i setningen, jeg er slutten på alt. Alt jeg er, er et enslig punktum. Hvorfor akkurat meg? Jeg er ikke sterk nok til å komme meg gjennom dette. Kan ikke noen andre vært punktumet i setningen? Hvorfor kan ingen andre være slutten på alt? Jeg har ikke valgt meg frivillig til å føle slik en smerte.

Jeg er et punktum, slutten på alt.